EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 24.5.2023
COM(2023) 612 final

Henstilling med henblik på

RÅDETS HENSTILLING

om Italiens nationale reformprogram 2023 og med Rådets udtalelse om Italiens stabilitetsprogram 2023

{SWD(2023) 612 final}

Henstilling med henblik på

RÅDETS HENSTILLING

om Italiens nationale reformprogram 2023 og med Rådets udtalelse om Italiens stabilitetsprogram 2023

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 121, stk. 2, og artikel 148, stk. 4,

som henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker[1], særlig artikel 5, stk. 2,

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 af 16. november 2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer[2], særlig artikel 6, stk. 1,

som henviser til henstilling fra Europa-Kommissionen,

som henviser til beslutninger fra Europa-Parlamentet,

som henviser til konklusioner fra Det Europæiske Råd,

som henviser til udtalelse fra Beskæftigelsesudvalget,

som henviser til udtalelse fra Det Økonomiske og Finansielle Udvalg,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Social Beskyttelse,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Økonomisk Politik, og

som tager følgende i betragtning:

(1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241[3] om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten trådte i kraft den 19. februar 2021. Genopretnings- og resiliensfaciliteten yder finansiel støtte til medlemsstaterne til gennemførelsen af reformer og investeringer og bidrager således med en finanspolitisk impuls finansieret af EU. I overensstemmelse med prioriteterne for det europæiske semester bidrager den til den økonomiske og sociale genopretning og til gennemførelsen af bæredygtige reformer og investeringer, som navnlig skal fremme den grønne og den digitale omstilling og gøre medlemsstaternes økonomier mere modstandsdygtige. Den bidrager også til at styrke de offentlige finanser og sætte skub i vækst og jobskabelse på mellemlang og lang sigt samt til at forbedre den territoriale samhørighed i EU og støtte den fortsatte gennemførelse af den europæiske søjle for sociale rettigheder. Det maksimale finansielle bidrag for hver medlemsstat inden for

[1] EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1.
[2] EUT L 306 af 23.11.2011, s. 25.
[3] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 17).

rammerne af genopretnings- og resiliensfaciliteten blev i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2, i forordning (EU) 2021/241 ajourført den 30. juni 2022.

(2) Den 22. november 2022 vedtog Kommissionen den årlige undersøgelse af bæredygtig vækst 2023[4], som markerede starten på det europæiske semester 2023 for samordning af de økonomiske politikker. Det Europæiske Råd godkendte den 23. marts 2023 prioriteterne i undersøgelsen, som er struktureret omkring de fire dimensioner af konkurrencedygtig bæredygtighed. Den 22. november 2022 vedtog Kommissionen på grundlag af forordning (EU) nr. 1176/2011 ligeledes rapporten om varslingsmekanismen 2023, hvori Italien blev udpeget som en af de medlemsstater, som kan være påvirket eller kan være i risiko for at blive påvirket af ubalancer, og for hvilke der skulle gennemføres en dybdegående undersøgelse. Den 14. december 2022 vedtog Kommissionen en udtalelse om Italiens udkast til budgetplan 2023. Den 22. november 2022 vedtog Kommissionen også en henstilling med henblik på Rådets henstilling om den økonomiske politik i euroområdet, som Rådet vedtog den 16. maj 2023, samt forslaget til den fælles rapport om beskæftigelsen 2023 med en analyse af gennemførelsen af retningslinjerne for beskæftigelsen og principperne for den europæiske søjle for sociale rettigheder, som Rådet vedtog den 13. marts 2023.

(3) Selv om EU's økonomier udviser bemærkelsesværdig modstandsdygtighed, har den geopolitiske kontekst fortsat en negativ indvirkning. EU står last og brast med Ukraine og har i sin økonomiske og socialpolitiske dagsorden fokus på dels at mindske de negative konsekvenser af energichok for både sårbare husholdninger og virksomheder på kort sigt, dels at fortsætte bestræbelserne på at gennemføre den grønne og den digitale omstilling, støtte bæredygtig og inklusiv vækst, sikre makroøkonomisk stabilitet og øge modstandsdygtigheden på mellemlang sigt. Der fokuseres i høj grad også på at øge EU's konkurrenceevne og produktivitet.

(4) Den 1. februar 2023 offentliggjorde Kommissionen meddelelsen "En industriplan for den grønne pagt til den CO2-neutrale tidsalder"[5] for at øge konkurrenceevnen for EU's nettonulindustri og støtte den hurtige omstilling til klimaneutralitet. Planen supplerer den igangværende indsats under den europæiske grønne pagt og REPowerEU. Den har til formål at skabe et gunstigere miljø for at øge EU's produktionskapacitet inden for de nettonulteknologier og -produkter, der er nødvendige for at nå EU's ambitiøse klimamål, samt at sikre adgang til relevante kritiske råstoffer, herunder ved diversificering af forsyninger, korrekt udnyttelse af geologiske ressourcer i medlemsstaterne og maksimering af genanvendelsen af råstoffer. Planen er baseret på fire søjler, nemlig forudsigelige og forenklede lovgivningsmæssige rammer, hurtigere adgang til finansiering, forbedring af færdigheder og åben handel med henblik på modstandsdygtige forsyningskæder. Den 16. marts 2023 offentliggjorde Kommissionen også meddelelsen "EU's konkurrenceevne på lang sigt efter 2030"[6], der er bygget op omkring ni gensidigt forstærkende indsatsområder og målet om at arbejde hen imod en vækstfremmende lovgivningsramme. I meddelelsen opstilles politiske prioriteter med henblik på aktivt at sikre strukturelle forbedringer, målrettede investeringer og lovgivningsmæssige foranstaltninger med henblik på EU's og medlemsstaternes konkurrenceevne på lang sigt. Nedenstående henstillinger hjælper med at opfylde disse prioriteter.

---

4 COM(2022) 780 final.
5 COM(2023) 62 final.
6 COM(2023) 168 final.

(5) I 2023 fortsætter det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker med at udvikle sig i overensstemmelse med gennemførelsen af genopretnings- og resiliensfaciliteten. At gennemføre genopretnings- og resiliensplanerne fuldt ud er fortsat et vigtigt element i opfyldelsen af de politiske prioriteter under det europæiske semester, eftersom planerne indeholder foranstaltninger til at håndtere alle eller en betydelig del af de relevante landespecifikke henstillinger, der er blevet udstedt i de senere år. De landespecifikke henstillinger fra 2019, 2020 og 2022 er fortsat yderst relevante for genopretnings- og resiliensplaner, der er blevet revideret, ajourført eller ændret i henhold til artikel 14, 18 og 21 i forordning (EU) 2021/241.

(6) REPowerEU-forordningen[7], der blev vedtaget den 27. februar 2023, tager sigte på en hurtig udfasning af EU's afhængighed af import af russiske fossile brændstoffer. Dette vil bidrage til energisikkerhed og diversificering af EU's energiforsyning og samtidig øge udbredelsen af vedvarende energi, energilagringskapaciteten og energieffektiviteten. Forordningen giver medlemsstaterne mulighed for at tilføje et nyt REPowerEU-kapitel til deres nationale genopretnings- og resiliensplaner for at finansiere vigtige reformer og investeringer, der vil bidrage til at nå REPowerEU-målene. De vil også bidrage til at øge konkurrenceevnen for EU's nettonulindustri som skitseret i industriplanen for den grønne pagt til den CO2-neutrale tidsalder og til at imødekomme de energirelaterede landespecifikke henstillinger, der blev udstedt til medlemsstaterne i 2022, og som måtte blive udstedt i 2023. Med REPowerEU-forordningen indføres der en ny kategori af ikketilbagebetalingspligtig finansiel støtte, der stilles til rådighed for medlemsstaterne til finansiering af nye energirelaterede reformer og investeringer inden for rammerne af deres genopretnings- og resiliensplaner.

(7) Den 8. marts 2023 vedtog Kommissionen en meddelelse om finanspolitiske retningslinjer for 2024. Den har til formål at støtte udarbejdelsen af medlemsstaternes stabilitets- og konvergensprogrammer og dermed styrke den politiske samordning[8]. Kommissionen mindede om, at stabilitets- og vækstpagtens generelle undtagelsesklausul deaktiveres ved udgangen af 2023. Den opfordrede til i 2023 og 2024 at føre en finanspolitik, der sikrer en holdbar gæld på mellemlang sigt og øger den potentielle vækst på en bæredygtig måde. Medlemsstaterne blev opfordret til i deres stabilitets- og konvergensprogrammer 2023 at redegøre for, hvordan deres finanspolitiske planer vil sikre, at referenceværdien for underskuddet på 3 % af BNP overholdes, og at gælden nedbringes troværdigt og konstant eller holdes på et forsvarligt niveau på mellemlang sigt. Kommissionen opfordrede medlemsstaterne til at udfase de nationale finanspolitiske foranstaltninger, der er indført for at beskytte husholdninger og virksomheder mod energiprischokket, begyndende med de mindst målrettede. Den præciserede, at hvis det bliver nødvendigt at forlænge støtteforanstaltninger på grund af et fornyet pres på energipriserne, bør medlemsstaterne i langt højere grad end tidligere målrette sådanne foranstaltninger mod sårbare husholdninger og virksomheder. Kommissionen foreslog, at de finanspolitiske henstillinger skulle kvantificeres og differentieres og formuleres på grundlag af de primære nettoudgifter som foreslået i dens meddelelse om

[7] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/435 af 27. februar 2023 om ændring af forordning (EU) 2021/241 for så vidt angår kapitler om REPowerEU i genopretnings- og resiliensplaner og om ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013, (EU) 2021/1060 og (EU) 2021/1755 og direktiv 2003/87/EF (EUT L 63 af 28.2.2023, s. 1).

[8] COM(2023) 141 final.

retningslinjer for en reform af rammen for økonomisk styring i EU[9]. Den henstillede, at alle medlemsstaterne fortsat bør beskytte nationalt finansierede investeringer og sørge for at anvende midlerne fra genopretnings- og resiliensfaciliteten og andre EU-fonde effektivt, navnlig i lyset af målsætningerne for den grønne og den digitale omstilling og om øget modstandsdygtighed. Kommissionen påpegede, at den i overensstemmelse med de gældende regler vil foreslå Rådet i foråret 2024 at indlede underskudsbaserede procedurer i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud på grundlag af endelige data for 2023.

(8) Den 26. april 2023 fremsatte Kommissionen lovgivningsforslag med henblik på at gennemføre en omfattende reform af reglerne for økonomisk styring i EU. Hovedformålet med forslagene er at styrke holdbarheden af den offentlige gæld og fremme bæredygtig og inklusiv vækst i alle medlemsstater gennem reformer og investeringer. Forslagene skal give medlemsstaterne mere kontrol over tilrettelæggelsen af deres mellemfristede planer, samtidig med at der indføres en strengere håndhævelsesordning til at sikre, at medlemsstaterne opfylder tilsagnene i deres mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag. Det er hensigten at afslutte lovgivningsarbejdet i 2023.

(9) Den 30. april 2021 indgav Italien sin nationale genopretnings- og resiliensplan til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 18, stk. 1, i forordning (EU) 2021/241. Kommissionen har i medfør af artikel 19 i forordning (EU) 2021/241 vurderet genopretnings- og resiliensplanens relevans, effektivitet, virkningsfuldhed og sammenhæng i overensstemmelse med vurderingskriterierne i bilag V til forordningen. Den 13. juli 2021 vedtog Rådet en afgørelse om godkendelse af vurderingen af Italiens genopretnings- og resiliensplan[10]. Tilrådighedsstillelsen af trancher er betinget af, at Kommissionen i overensstemmelse med artikel 24, stk. 5, i forordning (EU) 2021/241 har truffet en afgørelse om, at Italien på tilfredsstillende vis har opfyldt de relevante milepæle og mål, der er anført i Rådets gennemførelsesafgørelse. En tilfredsstillende opfyldelse forudsætter, at opfyldelsen af forudgående milepæle og mål ikke er blevet tilbagerullet.

(10) Den 2. maj 2023 forelagde Italien sit nationale reformprogram 2023 og sit stabilitetsprogram 2023 i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1466/97. For at tage hensyn til de indbyrdes sammenhænge mellem de to programmer er de blevet vurderet sammen. Det nationale reformprogram 2023 afspejler i overensstemmelse med artikel 27 i forordning (EU) 2021/241 også Italiens halvårlige rapportering om de fremskridt, der er gjort med opfyldelsen af genopretnings- og resiliensplanen.

(11) Den 24. maj 2023 offentliggjorde Kommissionen landerapporten 2023 for Italien[11]. Heri foretages der en vurdering af Italiens fremskridt med gennemførelsen af de relevante landespecifikke henstillinger, der blev vedtaget af Rådet mellem 2019 og 2022, og der gøres status over Italiens gennemførelse af genopretnings- og resiliensplanen. På grundlag af denne analyse er der i landerapporten udpeget mangler med hensyn til udfordringer, som enten ikke håndteres eller kun håndteres delvist i genopretnings- og resiliensplanen, ligesom der også afdækkes nye udfordringer.

---

9 COM(2022) 583 final.

10 Rådets gennemførelsesafgørelse af 13. juli 2021 om godkendelse af vurderingen af Italiens genopretnings- og resiliensplan (ST 10160/21, ST 10160/21 ADD 1, ST 10160/21 ADD 1 REV 1, ST 10160/21 ADD 1 REV 2 og ST 10160/21 ADD 1 REV 2 COR 1).

11 SWD(2023) 612 final.

Rapporten indeholder også en vurdering af Italiens fremskridt med gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder og opfyldelsen af EU's overordnede mål vedrørende beskæftigelse, færdigheder og fattigdomsbekæmpelse samt af fremskridtene med gennemførelsen af FN's mål for bæredygtig udvikling.

(12) Kommissionen har foretaget en dybdegående undersøgelse for Italien i henhold til artikel 5 i forordning (EU) nr. 1176/2011 og offentliggjort resultatet heraf den 24. maj 2023[12]. Den konkluderede, at Italien er berørt af uforholdsmæssigt store makroøkonomiske ubalancer. Selv om der er konstateret visse forbedringer, er Italien navnlig stadig præget af sårbarheder i forbindelse med stor offentlig gæld og svag produktivitetsvækst i en situation med skrøbelige arbejdsmarkeder og visse svagheder i den finansielle sektor, som har betydning ud over landegrænserne. Italiens mangeårige sårbarheder er aftaget noget i løbet af de senere år, men er fortsat betydelige og forventes ikke at aftage hurtigt. Vedvarende lav produktivitetsvækst har været en vigtig årsag til Italiens langvarige svage økonomiske vækst, hvilket hæmmer statens gældsnedbringelse, svækker beskæftigelsesmulighederne og påvirker bankernes balancer. Den offentlige gældskvote faldt yderligere i 2022 i takt med det økonomiske opsving. Den er dog fortsat høj og udgør en betydelig udfordring med hensyn til finanspolitisk holdbarhed. Den offentlige gældskvote forventes at falde yderligere inden 2024, men at stige på mellemlang sigt, hvis der ikke træffes konsolideringsforanstaltninger. Regeringen har gennemført flere foranstaltninger for at støtte finanssektorens modstandsdygtighed, og omfanget af misligholdte lån er faldet betydeligt, men bankerne er stadig meget eksponeret mod statsgælden. Der er gjort visse fremskridt med politikker, der skal afhjælpe skævheder, men der behov for en vedvarende indsats, og gennemførelsen af genopretnings- og resiliensplanen er fortsat den vigtigste politiske prioritet, da den indebærer omfattende reformer og investeringer. Hvis den høje offentlige gæld skal nedbringes, kræver det i en situation med stigende udgifter til rentebetaling og stigende aldersrelaterede omkostninger, at der anlægges en flerstrenget tilgang med en forsvarlig finanspolitik med tilstrækkelige primære overskud, vækstfremmende investeringer og reformer, større efterlevelse af skattereglerne og en effektiv udnyttelse af nationale og europæiske ressourcer. Italien står over udfordringer, som udover en fortsat stærk gennemførelse af genopretnings- og resiliensplanen kræver en ekstra politisk indsats, navnlig på områderne beskatning, finanspolitiske rammer og pensionssystemer, samt på områder som demografi, arbejdsmarked og energi.

(13) Ifølge data, som er valideret af Eurostat[13], faldt Italiens offentlige underskud fra 9,0 % af BNP i 2021 til 8,0 % i 2022, mens den offentlige gæld faldt fra 149,9 % af BNP ved udgangen af 2021 til 144,4 % ved udgangen af 2022. Den 24. maj 2023 offentliggjorde Kommissionen en rapport i medfør af artikel 126, stk. 3, i TEUF[14]. I rapporten blev der redegjort for budgetsituationen i Italien, eftersom landets offentlige underskud i 2022 oversteg traktatens referenceværdi på 3 % af BNP, samtidig med at den offentlige gæld oversteg traktatens referenceværdi på 60 % af BNP og ikke overholdt gældsreduktionsmålet. I rapporten blev det konkluderet, at underskuds- og gældskriteriet ikke var opfyldt. Kommissionen foreslog i overensstemmelse med sin meddelelse af 8. marts 2023[15] ikke at indlede nye procedurer i forbindelse med

[12] SWD(2023) 634 final.
[13] Eurostats Euroindikatorer, 47/2023, 21.4.2023.
[14] COM(2023) 631 final af 24.5.2023.
[15] COM(2023) 141 final af 8.3.2023.

uforholdsmæssigt store underskud i foråret 2023. Kommissionen erklærede til gengæld, at den ville foreslå Rådet at indlede underskudsbaserede procedurer i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud i foråret 2024 på grundlag af de endelige data for 2023. Italien bør tage hensyn til dette i gennemførelsen af sit budget for 2023 og i udarbejdelsen af udkastet til budgetplan for 2024.

(14) Den offentlige saldo er blevet påvirket af den nye statistiske behandling af visse skattefradrag for boligrenovering, som nu registreres som kapitaloverførsler og mest tilfalder 2021-2022[16]. Den er blevet påvirket af de finanspolitiske foranstaltninger, der er vedtaget for at afbøde de økonomiske og sociale virkninger af energiprisstigningerne. I 2022 omfattede de indtægtsreducerende foranstaltninger kontrol af de generelle systemomkostninger i el- og gassektoren, en nedsættelse af momssatsen på gas, en nedsættelse af punktafgifter på brændstofpriser og en nedsættelse af socialsikringsbidrag for arbejdstagere under en vis indkomsttærskel, mens de udgiftsforøgende foranstaltninger omfattede tilskud til el- og gasselskaber, en udvidelse af den "sociale bonus" til lavindkomsthusholdninger til dækning af el- og gasregningerne, indtægtsbestemte tilskud til arbejdstagere, pensionister og arbejdsløse samt en stigning på 2 % i oktober 2022 forud for den lovbestemte inflationsrelaterede indeksering af alderspensionerne, der normalt skal finde sted i 2023. Omkostningerne ved disse foranstaltninger blev delvis opvejet af ny afgifter på energiproducenters og energileverandøres ekstraordinære fortjeneste samt af indtægter fra kompensationsmekanismen på prisen for el fra vedvarende energikilder og af anvendelsen af en kompensationsmekaniske i elsektoren, der skulle gennemføre Rådets forordning om et nødindgreb for at imødegå høje energipriser, der blev vedtaget den 6. oktober 2022. Kommissionen anslår nettobudgetomkostningerne ved disse foranstaltninger til 2,5 % af BNP i 2022. Den offentlige saldo er også blevet påvirket af budgetudgifterne til midlertidig beskyttelse af fordrevne personer fra Ukraine, som anslås til 0,1 % af BNP i 2022. Samtidig faldt den forventede omkostning til covid-19-nødforanstaltninger til 1,1 % af BNP i 2022 fra 3,4 % i 2021, da regeringerne udfasede størstedelen af de foranstaltninger, der var truffet som reaktion på covid-19-krisen.

(15) Den 18. juni 2021 henstillede Rådet, at Italien[17] i 2022 udnytter genopretnings- og resiliensfaciliteten med henblik på at finansiere yderligere investeringer til støtte for genopretningen og samtidig fører en forsigtig finanspolitik. Italien bør desuden opretholde nationalt finansierede investeringer. Rådet henstillede endvidere, at Italien begrænser væksten i de nationalt finansierede løbende udgifter.

(16) Ifølge Kommissionens skøn var den finanspolitiske kurs[18] i 2022 understøttende, nemlig - 3,2 % af BNP. Som henstillet af Rådet fortsatte Italien med at støtte genopretningen med investeringer, der finansieres af genopretnings- og resiliensfaciliteten. Udgifter finansieret med tilskud fra genopretnings- og

---

16 Den nye statistiske behandling indebar en opjustering af underskuddet med 1,8 procentpoint af BNP i 2021. I 2022 anslås de skattefradrag, der fulgte af den nye statistiske behandling, at have haft en underskudsforøgende virkning på 2,6 procentpoint af BNP.

17 Rådets henstilling af 18. juni 2021 med Rådets udtalelse om Italiens stabilitetsprogram for 2021 (EUT C 304 af 29.7.2021, s. 53).

18 Den finanspolitiske kurs bestemmes ud fra ændringen i primære udgifter (ekskl. diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden), idet der ses bort fra kriserelaterede midlertidige covid-19-nødforanstaltninger, mens udgifter finansieret med ikketilbagebetalingspligtig støtte (tilskud) fra genopretnings- og resiliensfaciliteten og andre EU-midler medtages, i forhold til den potentielle vækst på mellemlang sigt. Yderligere oplysninger findes i boks 1 i de finanspolitiske statistiske tabeller.

resiliensfaciliteten og andre EU-midler beløb sig til 0,9 % af BNP i 2022 (0,4 % af BNP i 2021). Nationalt finansierede investeringer udgjorde et neutralt bidrag til den finanspolitiske kurs[19]. Italien bevarede derfor de nationalt finansierede investeringer som henstillet af Rådet. Samtidig udgjorde væksten i nationalt finansierede primære løbende udgifter (ekskl. nye foranstaltninger på indtægtssiden) et ekspansivt bidrag på 2,4 procentpoint til den finanspolitiske kurs. Dette betydelige ekspansive bidrag omfatter den yderligere virkning af de finanspolitiske foranstaltninger til afhjælpning af de økonomiske og sociale følger af energiprisstigningerne (en yderligere nettobudgetomkostning på 2,2 % af BNP) samt omkostningerne ved at yde midlertidig beskyttelse til fordrevne personer fra Ukraine (0,1 % af BNP). Italien holdt derfor i tilstrækkelig grad væksten i de nationalt finansierede løbende udgifter under kontrol.

(17) Det makroøkonomiske scenario, der ligger til grund for budgetfremskrivningerne i stabilitetsprogrammet, er realistisk i både 2023 og 2024. Regeringen forventer en realvækst i BNP på 1,0 % i 2023 og 1,5 % i 2024. Til sammenligning forventes der ifølge Kommissionens forårsprognose 2023 en lidt højere realvækst i BNP på 1,2 % i 2023 og en lidt lavere på 1,1 % i 2024, primært på grund af et lavere investeringsbidrag, som regeringen forventer vil vokse med 3,4 % fra år til år, mens Kommissionen forventer en vækst på 1,8 %.

(18) Ifølge stabilitetsprogrammet for 2023 forventer regeringen, at det offentlige underskud vil falde til 4,5 % af BNP i 2023. Faldet i 2023 afspejler hovedsagelig faldet i kapitaloverførsler i forbindelse med skattefradrag til støtte for private investeringer i boligeffektivitet, et fald i lønudgifter som følge af fornyelsen med tilbagevirkende kraft af offentlige kontrakter i perioden 2019-2021, for hvilke en betydelig del af restancerne blev registreret i 2022, en reduktion af produktionssubsidier sammen med lavere skattefradrag til el- og gasselskaber og lavere renteudgifter, primært som følge af lavere udbytte på statsobligationer, der er indekseret efter inflationen. Ifølge programmet ventes den offentlige gældskvote at falde fra 144,4 % ved udgangen af 2022 til 142,1 % ved udgangen af 2023. Ifølge Kommissionens forårsprognose 2023 forventes der et offentligt underskud på 4,5 % af BNP i 2023. Dette er i overensstemmelse med underskuddet ifølge stabilitetsprogrammet. Ifølge Kommissionens forårsprognose 2023 vil den offentlige gældskvote være lidt lavere og udgøre 140,4 % ved udgangen af 2023. Forskellen skyldes en højere nominel vækst i BNP i Kommissionens prognose.

(19) Den offentlige saldo i 2023 forventes at blive påvirket af de foranstaltninger, der er vedtaget for at afbøde de økonomiske og sociale virkninger af energiprisstigningerne. De består af foranstaltninger, der er forlænget fra 2022 (navnlig: tilskud til el- og gasselskaber, foranstaltninger til at kontrollere de generelle systemomkostninger i gassektoren, en nedsættelse af momssatsen på gas og en nedsættelse af de sociale bidrag for arbejdstagere under en vis indkomstgrænse) og nye foranstaltninger), og nye foranstaltninger såsom et opvarmningstillæg til alle husholdninger til perioden oktober-december 2023. Udgifterne til disse foranstaltninger opvejes fortsat delvis af skatten på energiproducenters og energileverandørers ekstraordinære fortjeneste. Når disse indtægter tages i betragtning, forventes nettobudgetomkostningerne ved støtteforanstaltningerne ifølge Kommissionens forårsprognose 2023 at udgøre 1,0 % af

[19] Andre nationalt finansierede investeringsudgifter skønnes at indebære et ekspansivt bidrag på 0,3 procentpoint af BNP. Dette skyldes stigningen i udgifterne til skattefradrag for boligrenovering, som registreres som en kapitaloverførsel.

BNP i 2023[20]. De fleste foranstaltninger i 2023 er rettet mod de mest sårbare husholdninger og virksomheder, selv om størstedelen af de foranstaltninger, der vedrører energistøtte, ikke fuldt ud har bevaret prissignalet om at reducere energiefterspørgslen og øge energieffektiviteten. Det anslås derfor i Kommissionens forårsprognose 2023, at beløbet af de målrettede støtteforanstaltninger, der skal tages i betragtning ved vurderingen af overholdelsen af henstillingen for 2023, udgør 0,7 % af BNP i 2023 (sammenlignet med 1,2 % af BNP i 2022). Endelig forventes den offentlige saldo i 2023 at drage fordel af en fuldstændig udfasning af de midlertidige covid-19-nødforanstaltninger på 1,1 % af BNP.

(20) Den 12. juli 2022 henstillede[21] Rådet, at Italien i 2023 skulle føre en forsigtig finanspolitik, navnlig ved at begrænse væksten i nationalt finansierede primære løbende udgifter til under den potentielle produktionsvækst på mellemlang sigt[22], under hensyntagen til fortsat midlertidig og målrettet støtte til husholdninger og virksomheder, som er mest sårbare over for energiprisstigningerne, og til personer på flugt fra Ukraine. Samtidig bør Italien være rede til at tilpasse de løbende udgifter til den omskiftelige situation. Det blev også henstillet til Italien at øge de offentlige investeringer i den grønne og den digitale omstilling samt i energiforsyningssikkerhed under hensyntagen til REPowerEU-initiativet, bl.a. ved at anvende genopretnings- og resiliensfaciliteten og andre EU-midler.

(21) I Kommissionens forårsprognose 2023 forventes den finanspolitiske kurs i 2023 at være kontraktiv (+ 2,6 % af BNP) i en situation med høj inflation. Dette følger en ekspansiv finanspolitisk kurs i 2022 (- 3,2 % af BNP). Væksten i nationalt finansierede primære løbende udgifter (ekskl. diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden) ventes i 2023 at indebære et kontraktivt bidrag på 0,9 % af BNP til den finanspolitiske kurs. Den forventede vækst i nationalt finansierede primære løbende udgifter er derfor i overensstemmelse med Rådets henstilling. Det forventede kontraktive bidrag fra nationalt finansierede primære løbende udgifter skyldes hovedsageligt de reducerede nettoomkostninger (med 1,5 procentpoint) ved støtteforanstaltningerne (målrettede og generelle) til husholdninger og virksomheder som følge af energiprisstigninger. De vigtigste drivkræfter bag væksten i nationalt finansierede primære løbende udgifter (ekskl. nye foranstaltninger på indtægtssiden) er stigningen i pensionsudgifterne som følge af indekseringen i forhold til det forgangne års inflation samt de yderligere nedskæringer, det for nyligt blev vedtaget at foretage i skattekilen på arbejde for lavtlønnede arbejdstagere og arbejdstagere i mellemindkomstgruppen. Udgifter, der finansieres via tilskud fra genopretnings- og resiliensfaciliteten, forventes at udgøre 1,4 % af BNP i 2023, mens de nationalt finansierede investeringer forventes at yde et ekspansivt bidrag til den finanspolitiske kurs på 0,1 procentpoint[23]. Det er Italiens plan at finansiere yderligere investeringer gennem genopretnings- og resiliensfaciliteten og andre EU-midler, samtidig med at landet forventer at fastholde nationalt finansierede investeringer. Italien planlægger at

---

20 Tallet angiver niveauet for de årlige budgetomkostninger ved foranstaltningerne, inkl. løbende indtægter og udgifter samt – hvis det er relevant – investeringsforanstaltninger.

21 Rådets henstilling af 12. juli 2022 om Italiens nationale reformprogram og med Rådets udtalelse om Italiens stabilitetsprogram for 2022 (EUT C 334 af 1.9.2022, s. 96).

22 Ifølge Kommissionens forårsprognose 2023 anslås Italiens potentielle produktionsvækst på mellemlang sigt (gennemsnit over 10 år) nominelt at være på 6,4 %.

23 Andre nationalt finansierede investeringsudgifter skønnes at indebære et kontraktivt bidrag på 2,3 procentpoint af BNP. Dette skyldes den forventede reduktion i udgifterne til skattefradrag for boligrenoveringer.

finansiere offentlige investeringer i den grønne og den digitale omstilling og i energiforsyningssikkerheden, som f.eks. investeringer i jernbanenettet, vedvarende energi, brint, elnettet, bæredygtig mobilitet, beskyttelse af land- og vandressourcer samt investeringer i cloudinfrastrukturen for den offentlige forvaltning, som delvis finansieres via genopretnings- og resiliensfaciliteten og andre EU-midler. I lyset af de ødelæggende oversvømmelser, som ramte Italien i maj 2023, vil omkostningerne til direkte nødhjælp i forbindelse med disse oversvømmelser blive taget i betragtning ved efterfølgende vurderinger af, om henstillingen efterleves, og de vil i princippet blive betragtet som midlertidige foranstaltninger og engangsforanstaltninger[24].

(22) Ifølge stabilitetsprogrammet forventes det offentlige underskud at falde til 3,7 % af BNP i 2024. Faldet i 2024 afspejler primært reduktionen i udgifterne til forbrug i produktionen og til skattefradrag til el- og gasselskaber. Ifølge programmet forventes den offentlige gældskvote af falde til 141,4 % i slutningen af 2024. På grundlag af de politiske foranstaltninger, der var kendt på skæringsdatoen for prognosen, forventes der ifølge Kommissionens forårsprognose 2023 et offentligt underskud på 3,7 % af BNP i 2024. Dette er i overensstemmelse med det underskud, der er varslet i programmet, selv om Kommissionens prognose ikke omfatter planlagte underskudsforøgende foranstaltninger, der udgør 0,2 % af BNP, og for hvilke detaljerne endnu ikke er kendt. Ifølge Kommissionens forårsprognose 2023 vil den offentlige gældskvote være lidt lavere og udgøre 140,3 % ved udgangen af 2024. Forskellen skyldes en højere nominel vækst i BNP i Kommissionens prognose.

(23) Ifølge stabilitetsprogrammet skal alle energistøtteforanstaltningerne udfases i 2024. Kommissionen går også ud fra, at energistøtteforanstaltninger udfases helt i 2024. Dette bygger på antagelsen om, at der ikke sker nye energiprisstigninger.

(24) Ifølge Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 skal der ske en årlig forbedring af den strukturelle budgetsaldo i retning af den mellemfristede målsætning med 0,5 % af BNP som benchmark[25]. Under hensyn til behovet for at sikre finanspolitisk holdbarhed[26] og for at nedbringe underskuddet til under referenceværdien på 3 % af BNP, bør der ske en forbedring af den strukturelle saldo på mindst 0,7 % af BNP i 2024. For at sikre en sådan forbedring bør væksten i nationalt finansierede primære nettoudgifter i 2024 ikke overstige 1,3 % som afspejlet i henstillingen. Samtidig bør de resterende energistøtteforanstaltninger (som Kommissionen i øjeblikket anslår til 1,0 % af BNP i 2023) udfases afhængigt af energimarkedets udvikling, idet der startes med de mindst målrettede foranstaltninger, og de dertilhørende besparelser bør anvendes til at nedbringe det offentlige underskud. På grundlag af Kommissionens skøn vil dette føre til en stigning i de primære nettoudgifter, der er lavere end den anbefalede maksimale vækstrate for 2024.

---

24 Se definitionen af en engangsforanstaltning i 2015 Public finance report.

25 Jf. artikel 5 i Rådets forordning (EF) nr. 1466/97, hvori der også er krav om en tilpasning på mere end 0,5 % af BNP for medlemsstater med en offentlig gæld på over 60 % af BNP eller med mere udtalte risici for gældsholdbarheden.

26 Kommissionen skønnede, at Italien ville skulle opnå en gennemsnitlig årlig stigning i den strukturelle primære saldo som en andel af BNP på 0,85 procentpoint for at opnå en realistisk gældsreduktion eller sikre, at den offentlige gæld forbliver på et forsvarligt niveau på mellemlang sigt. Dette skøn byggede på Kommissionens efterårsprognose 2022. Udgangspunktet for dette skøn var det forventede offentlige underskud og den forventede offentlige gæld for 2024, som forudsatte, at energistøtteforanstaltningerne ville blive afviklet i 2024.

(25) Ud fra en antagelse om uændret politik forventes det i Kommissionens forårsprognose 2023, at de nationalt finansierede primære løbende nettoudgifter stiger til 0,8 % i 2024, hvilket er under den anbefalede vækstrate. I lyset af de ødelæggende oversvømmelser, som ramte Italien i maj 2023, vil omkostningerne til direkte nødhjælp i forbindelse med disse oversvømmelser blive taget i betragtning ved efterfølgende vurderinger af, om henstillingen efterleves, og de vil i princippet blive betragtet som midlertidige foranstaltninger og engangsforanstaltninger.

(26) Ifølge programmet forventes de offentlige investeringer at stige fra 3,3 % af BNP i 2023 til 3,8 % af BNP i 2024. De større investeringer afspejler større nationalt finansierede investeringer og investeringer, der finansieres af EU, herunder via genopretnings- og resiliensfaciliteten. I programmet henvises til reformer og investeringer, som forventes at bidrage til finanspolitisk holdbarhed og bæredygtig og inklusiv vækst. De omfatter reformen af udbudsloven, som også er en del af genopretnings- og resiliensplanen, og skattesystemet, som indgår i den lov fra marts 2023, der skal muliggøre reformen.

(27) Stabilitetsprogrammet udstikker en mellemfristet finanspolitisk kurs frem til 2026. Ifølge programmet forventes det offentlige underskud at falde til 3,0 % af BNP i 2025 og til 2,5 % i 2026. Det offentlige underskud ventes derfor ikke at overstige 3 % af BNP fra 2025. Ifølge programmet ventes den offentlige gældskvote at falde fra 141,4 % ved udgangen af 2024 til 140,4 % ved udgangen af 2026.

(28) Italiens skattekile på arbejde er fortsat høj på alle indkomstniveauer sammenlignet med andre EU-medlemsstater på trods af den sænkelse af den personlige indkomstskat, der blev indført i 2022. Udvidelsen af ordningen med fast beskatning til selvstændige erhvervsdrivende har desuden skabt tvivl om, hvorvidt skattesystemet er rimeligt og effektivt. Indførelsen af en ny ordning med fast beskatning af indkomststigninger for 2023 har også øget kompleksiteten. I marts 2023 vedtog regeringen en ny lov, der skulle gøre det muligt at foretage en generel reform af skattesystemet. Den forventes at afhjælpe nogle af de længere varende svagheder, bl.a. ved at mindske skatten på arbejdskraft og forenkle og strømline skatteudgifterne og selskabsskatten. Når reformen gennemføres, er det vigtigt at bevare og forenkle det progressive skattesystem, øge incitamentet til at arbejde, forbedre overholdelsen af skattereglerne og sikre budgetneutralitet. I den forbindelse er der mulighed for at øge indtægterne fra andre kilder, som er mindre skadelige for væksten, f.eks. ejendom, moms og tilladelse til at anvende statsejede aktiver i kystområder, for at mindske skattebyrden på arbejde på en budgetneutral måde. Det er også muligt at forbedre udformningen af miljøafgifter, som på trods af forholdsvis høje indtægter ikke i tilstrækkelig grad fremmer overgangen til renere teknologier til dels på grund af den udbredte brug af miljøskadelige subsidier. Det er derudover vigtigt at løse et længere varende problem, som ikke behandles i den lov, der skal muliggøre reformens gennemførelse, nemlig de generelt set forældede matrikelværdier, som danner grundlag for beregningen af ejendomsskat.

(29) I overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, litra b), i forordning (EU) 2021/241 og kriterie 2.2 i bilag V til samme forordning indeholder genopretnings- og resiliensplanen et omfattende sæt gensidigt forstærkende reformer og investeringer, som skal gennemføres senest i 2026. Italien er i gang med at gennemføre sin genopretnings- og resiliensplan, men der er risiko for forsinkelser. Italien har indgivet tre betalingsanmodninger, som svarer til 151 milepæle og mål i planen og har resulteret i en samlet udbetaling på 42 mia. EUR (beløbet henviser til de to første betalingsanmodninger, der er indgivet, mens den tredje er ved at blive vurderet). En

hurtig gennemførelse af planen og forhandlingerne om ændringerne heraf er væsentlig på grund af den midlertidige karakter af genopretnings- og resiliensfaciliteten, som fortsætter til 2026. Det er vigtigt for Italien at styrke den administrative kapacitet, især på lokalt plan, til at opfylde forpligtelserne i planen, og det er fortsat vigtigt at have en effektiv og fuld operationel forvaltningsramme, hvis planen skal gennemføres gnidningsløst og rettidigt. Det er fortsat afgørende at kortlægge potentielle forsinkelser og problemer med gennemførelsen tidligt i forløbet og rettidigt at træffe foranstaltninger for at afhjælpe dem. I overensstemmelse med artikel 14, stk. 6, i forordning (EU) 2021/241 tilkendegav Italien den 31. marts 2023, at det havde til hensigt at anmode om yderligere lånestøtte under genopretnings- og resiliensfaciliteten. Forhandlingerne om tillægget og REPoverEU-kapitlet er i gang, selv om Italien har ikke forelagt noget officielt forslag. En hurtig medtagelse af det nye REPowerEU-kapitel i genopretnings- og resiliensplanen vil gøre det muligt at finansiere yderligere reformer og investeringer til støtte for Italiens strategiske mål på energiområdet og inden for den grønne omstilling. Det er fortsat vigtigt systematisk og effektivt at inddrage lokale og regionale myndigheder, arbejdsmarkedets parter og andre relevante interessenter for at sikre en vellykket gennemførelse af genopretnings- og resiliensplanen samt af andre økonomipolitiske og beskæftigelsespolitiske tiltag, der går ud over planen, og således sikre et bredt ejerskab til den overordnede politiske dagsorden.

(30) Kommissionen godkendte størstedelen af Italiens programmeringsdokumenter vedrørende samhørighedspolitikken i 2022 og visse i 2023. En hurtig gennemførelse af programmerne vedrørende samhørighedspolitikken i komplementaritet og synergi med genopretnings- og resiliensplanen, herunder REPowerEU-kapitlet, er afgørende for at opnå den grønne og den digitale omstilling og øge den økonomiske og sociale modstandsdygtighed samt for at sikre en afbalanceret territorial udvikling i Italien.

(31) Ud over de økonomiske og sociale udfordringer, der omhandles i genopretnings- og resiliensplanen, står Italien over for en række yderligere udfordringer i forbindelse med energipolitikken og den grønne omstilling, navnlig med hensyn til større brug af vedvarende energi, gastransmission, energieffektivitet, tilvejebringelse og erhvervelse grønne færdigheder og bæredygtig transport.

(32) Kapaciteten inden for vedvarende energi er vokset meget langsomt det seneste år, og fossile brændstoffer udgør fortsat en væsentlig andel af energimikset. Italien har vedtaget visse ændringer af de gældende regler for godkendelser i forbindelse med vedvarende energi for at øge brugen af vedvarende energi. Der er brug for en større indsats for at sikre sammenhæng mellem administrative og lovgivningsmæssige regler både på nationalt og regionalt plan samt deres relevans for den nyeste energiteknologi. F.eks. bør alle relaterede normer konsolideres i én tekst ("Testo unico"), samtidig bør de retningslinjer, som myndigheder under det statslige niveau skal følge for at evaluere projekter, ajourføres. Endelig er der behov for yderligere investeringer for at kunne modernisere det nationale net og etablere sammenkoblinger mellem hovedlandet, Sicilien og Sardinien, således at den forventede større produktionskapacitet kan udnyttes, og den dermed forbundne stigning i produktionen af vedvarende energi kan absorberes.

(33) Der er fortsat flaskehalse i gasnettet. Italien drøfter investeringer med partnere i Nordafrika for at øge importkapaciteten i eksisterende rørledninger og gassammenkoblinger. Dette ville bidrage til at diversificere importen og dermed styrke forsyningssikkerheden. Der er dog behov for yderligere investeringer for at afvikle flaskehalse i det etablerede indenlandske net, som ikke har transmissionskapacitet til at

distribuere nye gasindtag fra den sydlige til den nordlige del af landet. Investeringerne i infrastrukturen for fossile brændstoffer skal begrænses til det strengt nødvendige og udformes således, at de er fremtidssikrede for at undgå, at landet låses fast i teknologier, der ikke stemmer overens med klimamålene eller øger omkostningerne ved energiomstillingen.

(34) Italiens forbrug af naturgas er faldet med 19 % i perioden mellem august 2022-marts 2023 sammenlignet med det gennemsnitlige gasforbrug i samme periode i de foregående 5 år, hvilket er højere end reduktionsmålet på 15 %. Italien bør fortsætte bestræbelserne på midlertidigt at reducere gasefterspørgslen indtil den 31. marts 2024[27]. Der skal træffes målrettede foranstaltninger til at forbedre bygningers energieffektivitet. Der er gode muligheder for at gøre Italiens bygningsmasse mere energieffektiv, navnlig hvad angår den store andel af gamle og energiintensive bygninger. Gældende foranstaltninger i genopretnings- og resiliensplanen bør suppleres af andre foranstaltninger såsom målrettede ordninger, der skal give incitament til at gøre de dårligste bygninger mere energieffektive, bl.a. kommercielle bygninger og sociale boliger, samtidig med at det sikres, at sårbare husstande ikke overses, og at der ikke sker tilbageskred. Sådanne foranstaltninger vil især gavne små og mellemstore virksomheder og mikrovirksomheder, som ofte ikke har den tekniske eller økonomiske kapacitet til at forbedre deres energieffektivitet. De samme foranstaltninger vil også bidrage til at mindske energifattigdommen, som kunne nedbringes yderligere ved hjælp af andre foranstaltninger, f.eks. ved hjælp af centrale kontaktpunkter, der yder personlig vejledning i energibesparelser. Energieffektivitetsgevinster vil også nyde godt af en større markedsovervågning af miljøvenligt design og energimærkning.

(35) Manglerne i infrastrukturen og de miljøskadelige tilskud, bl.a. til vejtransport, er stadig betydelige og fremmer ikke omlægningen til mere bæredygtige transportløsninger. Antallet af ladestationer ligger f.eks. stadig under EU-gennemsnittet. Blandt miljøskadelige tilskud kan nævnes den faste beskatning af privat brug af firmabiler og godtgørelse af punktafgifter på diesel, der anvendes til godstransport. Hvis markedet for nulemissionskøretøjer skal konsolideres, er det vigtigt fortsat at gøre en indsats for at få indført flere ladestationer og fjerne miljøskadelige tilskud.

(36) Mangel på arbejdskraft og færdigheder i sektorer og erhverv, der er væsentlige for den grønne omstilling, herunder fremstilling, udbredelse og vedligeholdelse af nettonulteknologier, skaber flaskehalse i omstillingen til en nettonuløkonomi. Uddannelsessystemer af høj kvalitet, der reagerer på ændrede behov på arbejdsmarkedet, samt målrettede opkvalificerings- og omskolingsforanstaltninger er afgørende for at afhjælpe manglen på kvalificeret arbejdskraft og fremme inklusion og omfordeling af arbejdskraft. For at frigøre det uudnyttede arbejdskraftudbud skal disse foranstaltninger være tilgængelige, navnlig for enkeltpersoner og i de sektorer og regioner, der er mest berørt af den grønne omstilling. I Italien er der mangel på både faglært og ufaglært arbejdskraft, som er afgørende for den grønne omstilling. Samtidig når uddannelsesstøtten ofte ikke ud til de arbejdstagere, som der er størst sandsynlighed for vil blive berørt af den grønne omstilling. Manglen på grønne færdigheder i den offentlige sektor, især på lokalt plan, begrænser også grønne investeringer. Der er store regionale forskelle i Italien, som risikerer at blive endnu

[27] Rådets forordning (EU) 2022/1369 og (EU) 2023/706.

større, hvis de lokale arbejdsmarkeder ikke formår at udnytte mulighederne ved den grønne omstilling. Det er vigtigt at fremme grønne færdigheder, bl.a. med hensyn til bæredygtig jordbundsforvaltning, når følgerne af klimaændringerne skal håndteres, navnlig alvorlige tilfælde af oversvømmelser og vedvarende tørke.

(37) Rådet har på baggrund af Kommissionens vurdering gennemgået stabilitetsprogrammet 2023, og dets holdning[28] afspejles i henstilling 1 nedenfor.

(38) I betragtning af de nære indbyrdes forbindelser mellem euromedlemsstaternes økonomier og deres kollektive bidrag til Den Økonomiske og Monetære Unions rette virkemåde henstillede Rådet, at medlemsstaterne i euroområdet træffer foranstaltninger, herunder gennem deres genopretnings- og resiliensplaner, til i) at bevare gældsbæredygtigheden og afholde sig fra bredt funderet støtte til den samlede efterspørgsel i 2023, bedre at målrette de finanspolitiske foranstaltninger, der er truffet for at afbøde virkningerne af høje energipriser, og at overveje passende måder at afvikle støtten på, efterhånden som energiprispresset mindskes, ii) at opretholde et højt offentligt investeringsomfang og fremme private investeringer til støtte for den grønne og den digitale omstilling, iii) at støtte en lønudvikling, der afbøder tabet af købekraft og samtidig begrænser anden runde-effekter på inflationen, yderligere at forbedre de aktive arbejdsmarkedspolitikker og afhjælpe manglen på kvalificeret arbejdskraft, iv) at forbedre erhvervsklimaet og sikre, at energistøtten til virksomheder er omkostningseffektiv, midlertidig og målrettet levedygtige virksomheder, og at den opretholder incitamenter til den grønne omstilling, samt til v) at bevare den makrofinansielle stabilitet og overvåge risici og samtidig fortsætte arbejdet med at fuldføre bankunionen. For Italien bidrager henstilling 1, 2 og 3 til gennemførelsen af den første, anden og tredje henstilling vedrørende euroområdet.

(39) På baggrund af Kommissionens dybdegående undersøgelse og vurderingen heri har Rådet gennemgået det nationale reformprogram 2023 og stabilitetsprogrammet 2023. Dets henstillinger i henhold til artikel 6 i forordning (EU) nr. 1176/2011 afspejles i henstilling 1 nedenfor. De politiske tiltag, der er nævnt i henstilling 1, bidrager til at håndtere sårbarheder relateret til stor offentlig gæld og svag konkurrenceevne og lav produktivitetsvækst. Henstilling 2 bidrager til at gennemføre henstilling 1. De politiske tiltag, der er omhandlet i henstilling 1, bidrager dels til at rette op på ubalancer, dels til at gennemføre henstillingerne vedrørende euroområdet, jf. betragtning 38,

HENSTILLER, at Italien i 2023 og 2024 træffer foranstaltninger med henblik på at:

1. neddrosle de eksisterende energistøtteforanstaltninger inden udgangen af 2023 og at bruge de dertilhørende besparelser til at nedbringe det offentlige underskud; sikre, at såfremt nye energiprisstigninger gør det nødvendigt at træffe støtteforanstaltninger, at disse målrettes beskyttelsen af sårbare husholdninger og virksomheder, er finanspolitisk overkommelige og bevarer incitamentet til energibesparelser

   sikre en forsigtig finanspolitik, navnlig ved at begrænse den nominelle stigning i nationalt finansierede primære nettoudgifter i 2024 til højst 1,3 %

   opretholde nationalt finansierede offentlige investeringer og sikre en effektiv absorption af tilskud fra genopretnings- og resiliensfaciliteten og andre EU-midler, især for at fremme den grønne og den digitale omstilling

[28] I henhold til artikel 5, stk. 2, og artikel 9, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1466/97.

videreføre en mellemsigtet finanspolitisk strategi i perioden efter 2024 med gradvis og holdbar konsolidering kombineret med investeringer og reformer, der øger produktiviteten og skaber større bæredygtig vækst, for at opnå en forsvarlig budgetstilling på mellemlang sigt

reducere skatteudgifterne på arbejde yderligere og behørigt gennemføre den lov, der skal muliggøre skatteformen, samtidig med at det progressive skattesystem bevares og gøres mere retfærdigt, bl.a. ved at strømline og reducere skatteudgifterne, navnlig moms og miljøskadelige tilskud, og ved at gøre skatteloven enklere; tilpasse matrikelværdierne til de aktuelle markedsværdier

2. sikre en effektiv forvaltning og styrke den administrative kapacitet, især på lokalt plan, for at muliggøre en hurtig og stabil gennemførelse af genopretnings- og resiliensplanen; afslutte REPowerEU-kapitlet hurtigt, således at gennemførelsen kan påbegyndes snarest; videreføre den hurtige gennemførelse af programmerne vedrørende samhørighedspolitikken i tæt komplementaritet og synergi med genopretnings- og resiliensplanen

3. mindske afhængigheden af fossile brændstoffer generelt; strømline godkendelsesprocedurerne for at fremskynde produktionen af yderligere vedvarende energi og øge sammenkoblingen af elnet for at kunne absorbere den; øge kapaciteten til intern gastransmission for at diversificere energiimporten og styrke forsyningssikkerheden; øge energieffektiviteten i bolig- og erhvervssektoren, bl.a. ved mere målrettede incitamentsordninger, der navnlig er rettet mod de mest sårbare husholdninger og dårligste bygninger; fremme bæredygtig mobilitet, bl.a. ved at fjerne miljøskadelige tilskud og fremme etableringen af ladestationer; øge de politiske bestræbelser på at tilvejebringe og erhverve de færdigheder, der er nødvendige for den grønne omstilling.

Udfærdiget i Bruxelles, den […].

På Rådets vegne
Formand